

Sent: zo 10-9-2017 20:57

To: Coen Theelen

Lezeres manuscript.

Ha die Coen!

Het is je wederom gelukt. Ook dit verhaal heeft me weer totaal in de greep gekregen, zodanig dat ik het alleen heb weggelegd voor een noodzakelijke eet- of slaappauze of een uitstapje in de mooie (Italiaanse omgeving). We waren tenslotte op vakantie ;-). De karakters krijgen in de loop van het verhaal steeds meer vorm en je werkt ze mooi uit. Het leverde aan mijn kant soms rooie oortjes op, maar ook een traantje op 't einde, haha!

Sent: zo 3-12-2017 19:51

To: Coen Theelen

Hei Coen,

Heb Opgang ook uit.

Wederom met plezier gelezen. De kracht van Lotti intrigeerde me en bleef me voortdurend bezighouden.

Ik zag die vrouw echt voor me (prachtig beschreven) en ook de omgeving en de drang naar de bergen herkende en herken ik nog steeds volledig.

Het einde van Danoc lijkt een beetje op de dood die Hannalore Schmatz heeft ondergaan op de Everest. Zij is ook en daar er niemand bij kon komen zonder gevaar voor eigen leven jarenlang te zien geweest op een rotspunt. Door de wind is ze na een aantal jaren naar beneden "verwaaid".

Hopelijk is Danoc niet in alles je alterego anders heb je nog maar kort te gaan en dat wens ik je niet toe nu je

Grusjer,

B

G P: app'jes op 14 en 15 december 2017

13-12, 22.28 uur

'Pffff, ook dit boek leest als een trein. 20 Uur begonnen en nu al "Und so weiter".

14-12, 22.02 uur

'Dank je wel, Coen, voor je prachtige verhaal. Bijna in 1 ruk uitgelezen.'

15-12, 9.19 uur

'Ik heb wel 1 vraag, ja ...'

'En die is?'

'Over het boek ... waarom richt je je af en toe tot de lezer als verteller?'

'Vind je het storend?'

'Uh ... ontvullend. Maar misschien heb je er een reden voor, om te benadrukken dat je de verteller bent.'

'1. Om op dat moment de emotie van de identificatie te beteugelen. 2. Te benadrukken dat je slechts verteller bent. Het verhaal is groter. 3. De verteller is alwetend.'

'Oke, dat is dan perfect gelukt. Hahaha.'

'😊'

'Maar als een boek je een paar dagen bezig houdt in je hoofd, dan vind ik het een heel goed en bijzonder boek.'

Sent: vr 15-12-2017 10:54

To: info@cetes.nl

Beste Coen,

'Je weet weer net als in "Broor" met vooral de tijdsprongen heen en weer – de witregels! – uiterst geslaagd spanning en verwachting op te bouwen. Het is als synthese en antithese, en dan wéét je als lezer dat er steeds weer een voorlopige synthese volgt. Enzovoort. Machtig is het in het eerste hoofdstuk hoe de sex tussen de zestigjarige Lotti en Darnoc gaandeweg parallel gaat lopen met die van veertig jaar ervoor. Het was toen vanwege de situatie tragiek eenmalig en nu, zo zal blijken, nóg eens eenmalig. Hoe verzijn je het, Coen! ;) De sex is écht, humoristisch, enorm, tear-jerking, geweldig maar vooral volkomen zuiver. Hun liefde is namelijk zo zuiver dat een normaal hedendaags mens zich dat waarschijnlijk helemaal niet voor kan stellen. Dit verdiept meteen ook de tragiek die zich in het verhaal gaat ontrollen.

Je belicht in het middenhoofdstuk twee volledige mensenlevens in krap honderd bladzijden. Dat doe je bijzonder gedoseerd en soms anekdotisch, geen woord of omschrijving te veel. Dit deel heeft ogenschijnlijk minder vaart dan het eerste maar het is frappant dat het je hier als lezer ook niet lukt even te stoppen. Ongemerkt komen hier pas werkelijk de karakters van niet alleen Lotti en Darnoc maar ook van Bertl en de fantastische 'Naturschützer' Peter naar voren. En iedereen en alles voert onderhuids naar ... het laatste hoofdstuk. Je weet de catharsis in een drietrap op te voeren. Ik weet niet of ik dat zo al eens eerder gelezen heb.

Hoe weet je daarbij in godsnaam hoe dat zich zo in de winterse bergen voltrekt bij iemand? Je denkt als lezer dat dit het einde was en onderdrukt de tranen – maar dan komt die brief. Ook dan weer denk je dat je het gehad hebt. Je kent nu de redenen en motieven. Prachtig! Prachtig! Maar dan komt op de volgende bladzijde nog eens Lotti! De steen! En als toetje niet meer dan een alinea als een soort epiloogje van Peter en Darnocs zoon Ties!

Ja, je moet al bovenop een berg gaan zitten om dit alles enigszins tot je te kunnen laten doordringen ...

Je / Een zen-meester,

N.